

اقدامات لازم در کار با کودکی که دارای حس شنوایی کندکار (کم حسی شنیداری) می باشد:

- ✓ محیط زندگی کودک نباید زیاد ساکت و آرام باشد بلکه بهتر است در بر گیرنده برخی صداها باشد.
- ✓ هر از چند گاه کودک را به فضاهای باز که منعکس کننده صدا است، فروشگاههای بزرگ، بازار، خیابان های شلوغ و پر ترافیک ببرید. البته باید مراقب بود که در این مکان ها به کودک آسیبی نرسد زیرا کودک ممکن است جهت صدا ها را به خوبی تشخیص ندهد.
- ✓ برای کودک اسباب بازی های صدا دار تهیه شود.
- ✓ بهتر است صدای محرک های مختلف بیشتر منقطع باشد، نه ثابت و یکنواخت. صدا نیز، دارای کیفیت های مختلف ریتمیک و زیر و بمی و بلندی باشد.

پس از مشخص کردن ناهنجاری حس شنوایی در کودک، به نکات زیر توجه کنید.

اقدامات لازم در کار با کودکی که دارای حس شنوایی تندکار (بیش حسی شنیداری) می باشد:

- ✓ مکان زندگی کودک باید آرام و ساکت و بدون سر و صداهای زیاد و شلوغی و ترافیک باشد.
- ✓ صداهای بلند و غیر قابل پیش بینی حتی الامکان باید از محیط کودک حذف گردند.
- ✓ فضا نباید آن قدر بزرگ و خالی باشد که صدا در آن پژواک داشته باشد.
- ✓ از بردن کودک به فضاهای شلوغ، بازار، سینما و ... خودداری شود.
- ✓ اگر قرار است صدای بلندی در محیط ایجاد شود قبلا به کودک اطلاع داده شود.
- ✓ بر سر کودک فریاد نکشید.
- ✓ او را وادار به سرعت زیاد، دویدن و یا چرخش های ناگهانی نکنید.

قبل از انجام هر فعالیت درمانی کودک باید از نظر عادات حس شنوایی توسط والدین و درمانگر مورد مشاهده و ارزیابی قرار گیرد. برای مثال:

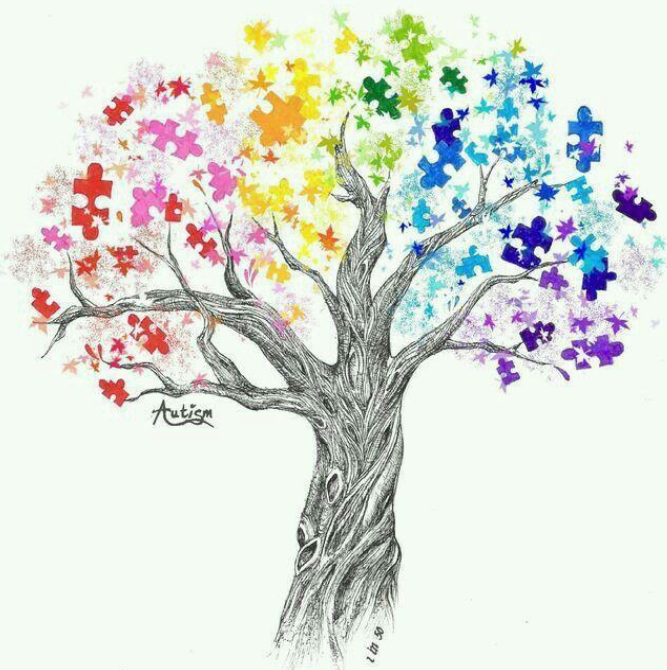
- ✓ به واکنش کودک به صداهای مختلف توجه شود.
- ✓ به ژست ها و حالت های غیر عادی که در طی حرکت های عمومی روزانه مانند نشستن و راه رفتن دارد، دقت شود.
- ✓ علاقه کودک به وسایل و اسباب بازی های صدا دار بررسی شود.
- ✓ بررسی شود که آیا کودک صداهای ناهنجار از گلو و دهان خارج می کند؟
- ✓ به چه صداهایی گوش می دهد؟
- ✓ به نحوه تکلم و گفتار کودک توجه شود.

نقش والدین در تعدیل حس شنیداری کودک مبتلا به اتیسم

تهیه و تنظیم: پریسا جلیلی

کارشناس گفتاردرمانی

✓ صداهای یکنواخت و مداوم که باعث می شود کودک بیشتر به درون خود پناه ببرد، بهتر است از محیط کودک حذف شود مثل صداهای کولر یا هواکش. کودک را با انواع فعالیت ها باید مشغول نگه داشت.

✓ کودک را در وضعیت های مختلف، مثل اتاق، تکان خوردن با چشم بسته، دویدن، غلتیدن روی کف زمین، چرخیدن به دور خود قرار دهید. در این وضعیت ها صداهای درونی کودک تغییر می یابند و کودک متوجه تفاوت ها می شود. همچنین خوب است که صدای قلب و نفس کشیدن دیگران را نیز بشنود. این تمرکز به تمیز صداها و اطلاع کودک از وجود صدا در خارج کمک می کند. به کودک باید یاد داد تا تفاوت صدای درون و بیرون را تمیز دهد.

✓ با کودک باید بازی های صدا دار انجام داد تا با گوش دادن به آن ها به منبع خارجی صدا آگاهی یابد.

✓ در طی روز موقعیت هایی برای کودک فراهم شود تا به دور از مزاحمت برای دیگران، اشیای مختلف را به هم بزند و ایجاد سر و صدا نماید.

✓ صداهای مختلف را با ضبط صوت (حتی صدای خود را) برای او پخش کنید و ترغیبش کنید تا به آن گوش دهد.

بهدامات لازم در کار با کودکی که دارای حس شنوایی ناموزون می باشد:

✓ کودکانی که دارای حس شنوایی ناموزون هستند به گونه ای رفتار می کنند که گویا از درون گرفتار صداهایی می باشند. به ضربان قلب خود یا نفس کشیدن خود گوش می دهند و توجه چندانی به محرک های شنیداری خارج ندارند. در کار با این کودکان نباید کودک را به حال خود رها کرد تا به محرک های درونی توجه کند.

✓ قدم زدن در جاهای آرام و ساکت او را به وحشت می اندازد. بهتر است با کودک زیاد صحبت شود و در اطرافش صداهایی باشد.

